

EL POBLENOU

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

Politiques de mobilitat

- Recuperem el barri antic del poblenou
- Polítiques de mobilitat
- La crisi al 22@
- Les obres del carrer Granada

FORMACIÓ • ESCOLA

Urban School

Llull, 187 pral. T. 93 485 51 88

ANTIGUETATS

Casa Usher

Pujades, 127 T. 93 485 69 90

ARTESANIA

Art-Miniatures

Marià Aguiló, 120
T. 93 221 28 75

Guarques Carpinteria

Amistat, 25 T. 93 225 36 65

ARTS GRÀFIQUES

Aleu Gràfiques

Zamora, 45-47 1ª 1ª
T. 93 300 10 07

BANC • ASSESSORIA • GABINET

Carol Riba Biendicho

Ptge. Aymà, 7-9 baixos 2a
T. 93 221 17 42

Marimon Estrany

Llull, 219 T. 93 300 32 93

CAFETERIA • GELATERIA

El Tio Ché

Rbla. Poblenou, 44-46
T. 93 309 18 72

ENTITATS • FUNDACIONS

Prohabitat 2000

Avinyó, 32

ESPORTS

Al punt de trobada

Badajoz, 24 T. 93 225 05 85

IMATGE/SO

Call&Play

Avda. Icària, 205 1ª 3ª
T. 93 221 37 88

MODA • ESTÈTICA

Francesc Creixell

Ciutat de Granada, 63 b
T. 93 309 50 03

Villarroya Sabaters

Rbla. Poblenou, 45 T. 93 485 27 90

Xagrí

Rbla. Poblenou, 81 T. 93 309 00 80

MOTOR

Covilas caravanning

Llull, 173 T. 93 485 27 27

PAPERERIA

Copiràpit

Lope de Vega, 45 T. 93 300 35 07

PUBLICITAT • DISSENY GRÀFIC

Guti's Diseño

Rbla. del Poblenou, 50 ent. 1ª
T. 93 300 5105

PUERICULTURA

Mainada

Amistat, 22 T. 93 221 32 98

QUEVIURES

Cansaladeria Balart

Castanys, 8 T. 93 225 22 95

Carnisseries Trinxant

Amistat, 22 T. 93 225 43 43

J.Tena Xarcuteries

Rbla. Poblenou, 89-91
T. 93 485 41 97

Lombarte Alimentación

Marià Aguiló, 95
T. 93 309 18 33

Natur House

Marià Aguiló, 84 b
T. 93 300 80 80

MOBLES • TEXTIL • DECORACIÓ

Joncar Novetats

Joncar, 27
T. 93 485 53 98

Plaza

Pallars, 232
T. 93 300 32 57

RESTAURANT

El Mos

Rbla. del Poblenou, 41
T. 93 221 21 41

L'Aliança del Poblenou

Rbla. del Poblenou, 42
T. 93 225 20 88

La Plaça

Pl. St. Bernat Calvó, 6-7
T. 93 221 51 12

SALUT / FARMÀCIES

BCM

T. 93 162 33 48

Centre Dental Aguiló

Marià Aguiló, 127 T. 93 221 67 66

Clínica Dental Glòries

Rbla. Poblenou, 157-159 1r 1ª
T. 93 485 37 93

Consultiu Mèdic Taulat

Psg. Taulat, 216-220
T. 93 162 33 48

Farmàcia Loperena Giró

Marià Aguiló, 53 T. 93 307 15 17

Òptica Traver

Pujades, 194 T. 93 485 22 42

Taulat-62

Taulat, 62 T. 93 225 36 40

Viu Salut

Amistat, 9 T. 93 225 27 72

VETERINÀRIA

Clínica veterinària El Poblenou

Camí antic de València, 18
T. 93 300 87 26

SI ET VOLS ANUNCIAR, TRUCA AL **619 418 026**

Villarroya
SABATERS DES DE 1870

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

CARPINTERÍA FUNDADA EN EL AÑO 1947
TALLER EBANISTERÍA

GUARQUE S.L.
CARPINTERIA

C/ AMISTAT 25 - TEL. 932 253 665 - 660 901 337

COPIRAPIT

Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN

PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

Cansaladeria BALART

formatges i embotits selectes

c. Castanys, 8
Tel. 93 225 22 95

DISSENY

Gràfic web
Il·lustració

GUTI'S DISEÑO

656 322 694 · info@davidguti.com

VOLEM AGRAÏR LA COL.LABORACIÓ DELS SEGÜENTS SPONSORS

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Poblenou pateix la crisi

Hi ha la percepció generalitzada que patim una crisi que afecta en més o menys grau molta gent. Primer va ser la crisi de les entitats financeres, però després s'ha estès a la indústria i a les famílies. Cada vegada hi ha més famílies que tenen dificultats per arribar a final de mes. Les despeses habituals ara representen una càrrega feixuga, sobretot quan algun membre de la família s'ha quedat a l'atur.

Al Poblenou la crisi copeja especialment perquè s'hi concentra bon nombre d'empreses de la ciutat. Les setmanes passades s'ha sentit a parlar de problemes en algunes empreses com la Frigo, Indústries Simon, Ono, T-Systems... Es tracta en alguns casos d'expedients de regulació d'ocupació que, ja sigui per dificultats degudes a la recessió o bé a l'oportunisme d'aprofitar la crisi per reestructurar el negoci, acaben generant aturats i, per tant, petits drames familiars a qui li toca. També els Bombers de Barcelona s'han mobilitzat darrerament per denunciar condicions de treball indignes, segons han explicat als ciutadans. S'ha girat feina per als sindicats que, malgrat haver sentit amb massa freqüència allò d'estar passats de moda o fora de joc, sort que hi són. Ho saben prou bé aquells que han hagut d'organitzar-se per defensar els seus llocs de treball.

Tant els sindicats com les entitats veïnals tenen la responsabilitat d'anar plegades en la defensa dels drets dels ciutadans. La Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB) ja ha advertit que amb la crisi econòmica, que tot just comença a mostrar-se, caldria revisar el Pla d'Actuació Municipal de la ciutat (PAM), que acumula retards, per donar prioritat als aspectes socials i readaptar alguns dels objectius a la nova situació de crisi. Caldria revisar també el PAM per donar més prioritat i ambició als objectius mediambientals. La crisi també planteja una oportunitat, per exemple, per promoure habitatge social de lloguer.

La FAVB també veu amb preocupació les propostes de copagament en la sanitat pública. El que toca és reequilibrar les desigualtats socials que la crisi potenciarà. Les actituds de l'administració pública davant la crisi no han de ser conservadores en el sentit de treure les castanyes del foc a les empreses en crisi, ni tampoc paternalistes amb ajudes i subvencions a dojo. Han de ser valentes per atendre les necessitats socials i també agosarades per fer inversions en polítiques de futur: noves polítiques energètiques en el sector de les renovables, polítiques industrials, polítiques de cultura i de recerca en tots els àmbits del coneixement.

La crisi, que és cíclica, és un signe de disfunció del sistema. Un sistema que tendeix a l'excés de consum; de producció immobiliària, per exemple; de benefici de les financeres, per exemple; d'injustícia social i desigualtat, per exemple amb salaris desmesurats de directius i de misèria per a obrers immigrants sense contracte; l'excés d'especulació consentida... és un sistema que es col·lapsa. Potser el que cal combatre no és la crisi, sinó els excessos que es donen en moments de bonança.

La junta

índex

Guia Comercial	2
Editorial	3
Mobilitat	4
Empreses	5
Centre Històric	7
Apropem-nos	8
Vida de barri	10
Bústia	12
Notícies	13

EL POBLENOU #56 DESEMBRE 2008

EDICIÓ: ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU
C/ Pallars, 277 08005 BCN • Tel. 932 563 840

Apropem-nos: Tel. 932 563 872

web: www.elpoblenou.cat

Email: avpoblenou@wanadoo.es

dies de visita: dilluns-dimecres-dijous, 19 a 21 hores.

- Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Joan Maria Soler, Carles Canela, Manel Andreu.
- Fotografia: S. Clarós.
- Correccions: Concepció Colomina.
- Disseny Gràfic: David Gutiérrez (656322694)
- Impressió: Gràfiques Aleu
- Publicitat: Alonso Brito (619418026)

Dipòsit legal: B-48543-97

El consell de redacció i l'AV Poblenou no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides en la revista, que hauran de considerar-se com a opinions personals dels signats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a redacció.

DOMICILIACIÓ DE REBUTS

Rebràs la revista a casa per correu postal
Fes-te soci de l'Associació

SOCI NÚM: _____

SR. DIRECTOR DE CAIXA/BANC: _____

feu efectius els rebuts que us presenti l'Associació de Veïns Poblenou corresponents a la quota anual de soci d'aquesta entitat

NOM DEL SOCI: _____

contra el meu compte/libreta Núm: _____

OFICINA: _____

Firma del titular
del compte/libreta:

ALTA SOCI

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

C/ Pallars, 277 08005 BCN Tel. 932 664 441

NÚM: _____ DATA: _____

NOM I COGNOMS: _____

ADREÇA: _____ POBLACIÓ: _____ C.P.: _____

TELÈFON: _____ DNI: _____

Quota anual, 15 €

Quota de suport: _____

Desitjo realitzar el pagament anual de la quota de soci a través de Caixa/Banc:

CODI DOMICILIACIÓ:

ENTRAT OFICINA CONTROL NUM. COMPTE

Firma:

Polítiques de mobilitat per al segle XXI

El Poblenou és un barri històricament aïllat de la ciutat. Abans del 92 ho era en tots els sentits, ara ho segueix sent amb relació als mitjans de transport públic.

El Pla 22@ i l'obertura de la Diagonal van fer més permeable la xarxa de carrers de l'Eixample obrint noves connexions amb la ciutat. Des de fa uns 10 anys el Poblenou ha intensificat els usos del sòl i ha adquirit un nou paper de més centralitat en el si de la metròpoli: la previsió de 130.000 llocs de treball en el districte 22@, i un total de 16.700 nous habitatges en tot el barri (previsió del Pla d'Equipaments del Poblenou) feia del tot necessari repensar la mobilitat al barri per evitar el col·lapse.

Les previsions en mobilitat a l'àrea del Poblenou estan recollides en el Pla Especial d'Infraestructures (PEI) del 22@, aprovat l'any 2000. Des de llavors han canviat algunes coses, sobretot a partir de la llei 9/2003, del 13 de juny, de la mobilitat. La llei reconeix que la mobilitat és una de les característiques de les societats avançades i que cal atendre els problemes generats per la mobilitat des d'un model de desenvolupament sostenible. La llei de la mobilitat té en compte el problema no només des de la perspectiva de la gestió del transit, sinó de la planificació del territori en funció del benestar de les persones i de la cura pel medi ambient. En conseqüència, a partir de la llei de mobilitat, cal incloure processos de planificació acurada i específica que tinguin en compte totes les variables que afectin d'una manera o altra la mobilitat de l'àmbit territorial. La llei introdueix instruments i figures per avaluar la mobilitat generada i per actuar en la millora de la qualitat de l'aire. En definitiva, tot procés de planejament urbanístic ha de preveure i estudiar a fons la mobilitat generada per tal que es tingui en compte com una variable fonamental.

Els estudis realitzats ja fa uns 10 anys sobre les necessitats de mobilitat a l'àrea del Poblenou es van centrar en el disseny de la xarxa primària i secundària de carrers; en la introducció de línies de tramvia per la Diagonal, la Gran Via, Pere IV i front litoral (les 2 darreres línies no s'han fet); en el proveïment de places d'aparcament en edificis del sector 22@; i previsions més vagues per a carrils bus, carrils bici i carrers de vianants.

És evident que en aquests moments la zona del Poblenou continua tenint problemes d'accessibilitat perquè la L4 del metro no pot abastar-la i perquè les línies de tramvia previstes -encara falta la del litoral i la de Pere IV- necessiten tenir continuïtat per la Diagonal i necessiten també potents intercanviadors modals, alguns ara previstos i d'altres no, a les Glòries, l'estació del Nord, l'estació de França i el Fòrum.

La mobilitat interior del barri i amb els barris veïns, per exemple el Clot, és encara força deficient perquè no s'ha instaurat el bus de barri, tan demanat; no s'han executat tots els carrils bus previstos, fet que redueix molt la velocitat comercial d'aquest mitjà, i no s'ha millorat prou les freqüències de pas. Continuen existint línies de bus amb vocació de metro, és a dir, de llarg recorregut

el trambesòs al seu pas per la Diagonal

com les línies 6 i 7, per exemple, que creuen la ciutat, són lentes i incòmodes. La qüestió és que no s'ha resolt encara l'intercanvi modal que hauria de fer que per a llargs recorreguts s'utilitzin els mitjans ferroviaris com el metro i el tramvia, i la xarxa de bus les interconnecti de manera clara i eficient. Per contra, el mapa del bus de Barcelona encara és un espagueti indesxifrable.

Finalment, el cotxe. Aquesta és encara la gran assignatura pendent i és on la planificació del PEI l'erra de manera greu. Qui pensi encara que per accedir al lloc de treball continuarà agafant el cotxe privat és que no ha canviat de segle. És que s'ha quedat en el segle XX. El cost de l'aparcament, el cost dels combustibles i les exigències legals sobre la qualitat de l'aire van fent progressivament inviable aquest mitjà de transport. Els que planifiquen la mobilitat a la ciutat no han previst l'àrea verda al Poblenou. Aquesta és la raó per la qual aquest barri s'ha convertit ja en la reserva d'aparcament gratuït de la ciutat. No pot ser que, mentre l'aparcament en destí ha desaparegut a gairebé tota la ciutat, al Poblenou hi continuïn aparcant diàriament ciutadans de tota l'àrea metropolitana, en perjudici dels residents. Les mesures adoptades per resoldre els problemes de déficit d'aparcament al centre del barri es troben en el cas més avançat dels projectes en fase de construcció (aparcament del carrer Bilbao), és a dir, l'endarreriment clama al cel, sobretot si pensem que les discussions amb el regidor del Districte per l'aparcament en superfície vénen de la dècada dels 90. Sense comentaris!

Hi ha moltes prioritats i sobretot urgències perquè les coses s'han fet massa tard. La idea que voldria transmetre és que cal repensar o simplement actualitzar els plans de mobilitat per a l'àrea del Poblenou. Cal fer un estudi de mobilitat generada i cal fer alguns gir copernicans com ara canviar l'aposta del vehicle privat pel transport públic.

Salvador Clarós

AL PUNT D'ENCONTRE
BICICLETES

Badajoz, 24 08005 Barcelona Tel/Fax 93 225 05 85
info@alpuntdetrobada.com

NOVETATS **JONCAR**
teixits-llar

Joncar, 27 Tel./Fax 93 485 53 98
08005 Barcelona

CORTINES - RIELLS - LLENÇOLS - NORDICS
EDREDONS - COBRELLITS - TOVALLOLES
JOCOS DE TAULA

SEPARACIONS - DIVORCIS - PARELLES DE FET

CAROL RIBA BIENDICHO
ADVOCADA FAMILIA

PTGE. AYMÀ, 7-9 BAIXOS 2A - 08005 BARCELONA
TELÉFON/FAX 93 221 17 42 - carolriba@icab.cat

La crisi al 22@

La crisi immobiliària, financera, industrial i ara ja global -només cal veure la caiguda del consum domèstic- s'està notant especialment al Poblenou. Els expedients de regulació d'ocupació i les amenaces de tancament planen damunt del teixit industrial del 22@, i afecten no només empreses industrials sinó també algunes de noves i flamants empreses 'arrova' pràcticament acabades d'arribar. La gran davallada del sector immobiliari ha fet que la frenètica activitat constructiva de fa un any es trobi ara frenada, i amb nombroses obres aturades per tot el barri. En conseqüència, s'està registrant també una baixada d'activitat al comerç.

Un rosari d'empreses amb problemes

Son diverses les empreses que acusen la crisi econòmica. N'hi ha de grans, però també, i sobretot, de petites, de les quals no se'n coneix la presentació de cap expedient de regulació d'ocupació perquè els acomiadaments afecten a poca gent, però en el seu conjunt son aquests els que omplen majoritàriament les llistes de l'atur.

Frigo

La Frigo va encetar la llista d'empreses en crisi quan va anunciar el tancament de la planta que des dels anys 60 produeix gelats al carrer Perú. Unilever, la multinacional propietària d'aquella marca, va decidir que la fàbrica del Poblenou, que ocupa més de 12.000 m² i només té 268 treballadors, no és rendible. Era una crisi anunciada perquè amb una densitat d'ocupació propera als 50m² per treballador, el doble de la densitat d'ocupació que recullen les previsions del nou districte econòmic 22@, és difícil que surtin els comptes de la productivitat. De fet, la fàbrica treballava en els darrers anys amb una baixa assignació de producció, probablement perquè els costos per unitat produïda són més elevats que en altres fàbriques europees de la multinacional més modernes que la de Poblenou.

Amb l'expedient de regulació (ERO) sobre la taula del Departament de Treball de la Generalitat, va aparèixer una empresa compradora, el grup Farggi segons ha transcendit, que en aquests moments opta per quedar-se amb la fàbrica i una part de la plantilla, circumstància que pot ajudar a fer que la desfeta sigui menor del que es preveia en un primer moment.

Frigo és una de les darreres indústries del sector alimentari que queden en l'actualitat al Poblenou. Com s'ha vist, el fantasma de la

Un dels edificis del recinte industrial de la Frigo.

deslocalització plana sobre aquesta empresa que compta al Poblenou amb un important patrimoni immobiliari, tot i que no sembla, en aquests moments en què s'ha aturat la promoció immobiliària, que la materialització d'unes rendes derivades del valor del sòl en puguin ser la causa, almenys no l'única.

Simon

Indústries Simon, el fabricant de material elèctric i de solucions de domòtica, amb una fàbrica al carrer de Sancho de Àvila al districte 22@, és una altra empresa amb conflicte laboral per la presentació d'un ERO. Fa mesos que al solar del davant de l'empresa hi ha pancartes que expressen el conflicte entre l'empresa i els treballadors. En aquest cas, es tracta d'un important grup industrial

Edifici industrial que ocupa l'empresa Simon al carrer Sancho d'Àvila.

català multinacional que podria voler deslocalitzar la producció del Poblenou cap a altres factories catalanes. No sabem les raons per les quals Simon vol marxar del Poblenou, però és una empresa capdavantera en el seu sector que hauria de trobar benefici en la seva actual localització cèntrica, pel que fa al territori metropolità, i en una zona puixant que s'està reequipant. Si no és així, és que alguna cosa falla al 22@. Des de l'AVPN ho hem dit en diverses ocasions: potser tot el que sobra de promoció immobiliària falta de política de promoció industrial. En aquests moments que la crisi econòmica està arribant al moll de l'os industrial del país, és a dir, al sector de l'automoció, es fa palès més que mai que si no hi ha una aposta ferma per l'economia productiva, en contradicció amb els discursos postindustrials, estarem condemnant el país a retrocedir en l'escala de generació de riquesa.

T-Systems

La crisi no ataca només l'empresa manufacturera tradicional, sinó també les més genuïnament 'arrova'. És el cas de les empreses T-Systems i ONO, totes dues del sector dels serveis TIC (tecnologies de la informació i la comunicació), atretes pel districte 22@ durant el darrer decenni.

El juliol passat Deutsche Telekom, que és la matriu de T-Sistems, va anunciar la retallada del 7% de la seva plantilla global formada per 56.500 llocs de treball. L'anunci de reestructuració a Espanya va arribar l'octubre passat amb una retallada anunciada de 550 llocs de treball que representen el 13,6% de la plantilla de T-Systems. Aquesta empresa va ser un dels primers "vaixells insígnia" que van atracar al 22@, al carrer Sancho de Àvila amb un edifici singular

amb prop d'un miler de treballadors i unes grans expectatives de creixement, almenys això s'entreveia de la curta però fulgurant trajectòria de l'empresa. En l'època del govern de CiU, la Generalitat va externalitzar els propis serveis informàtics en el que va acabar sent l'empresa T-Systems. Des de llavors no ha deixat de créixer. Beneficiada, segons un informe de Carlos Jiménez Villarejo, per contractes milionaris i irregulars amb la Generalitat sota el govern de CiU, T-Systems es va multiplicar enormement, camí que ara l'empresa es proposa desfer forçada per la retallada de contractació de l'Administració Pública, tot acoblant els actius humans a la nova dimensió del negoci.

ONO

L'empresa de telecomunicacions i operador per cable ONO, amb seu al carrer Pallars en ple districte 22@, va presentar un ERO l'octubre, que va afectar un 30% de la plantilla. Aquesta és una de les empreses que ha experimentat un creixement fulgurant amb l'eclosió de la telefonia, internet i la televisió digital, i que ha estat també, val a dir-ho, motiu d'escàndol per irresponsable i per mal tracte als seus clients. La pujada vertiginosa es pot convertir ara en baixada en picat. Sembla que la variabilitat i la fragilitat davant els cicles de crisi és una característica dels nous negocis tecnològics.

Loewe

És una altra empresa, amb seu al carrer Llull en ple districte 22@, que ha fet pública també una reestructuració. L'empresa, que compta amb 750 empleats a Espanya, és propietat del grup francès Louis Vuitton Moët Hennesy (LVMH). L'oferta de Loewe als seus 80 empleats del carrer Llull és anar a treballar a una planta de Madrid per tal d'unificar a Getafe el disseny i la producció. Estem parlant d'una companyia que factura 300 milions d'euros i que és la quarta firma del grup després de Louis Vuitton, Dior i Fendi.

Indústries Waldes

Indústries Waldes és un dels casos més curiosos del 22@ perquè es tracta d'una empresa de manufactura metal·lúrgica que fabrica botons i altres peces per al tèxtil. Fundada el 1924 i reconvertida cap als anys 70 en una cooperativa d'obriers, té en l'actualitat uns 60 treballadors. Malgrat la baixa densitat d'ocupació (uns 70 m2/ treballador), es tracta d'una empresa manufacturera que innova, obre mercats i té un compte d'explotació envejable. La nau industrial que ocupa al carrer Ramon Turró està inscrita al catàleg de Béns Culturals d'Interès Local (BCIL), i va ser afectada per una pla urbanística del subsector 11 del Pla de Millora Urbana de Llull Pujades Ponent, del districte 22@.

A diferència d'altres empreses del 22@, que han hagut de marxar quan han quedat afectades, Waldes va rebre un tracte especial de l'Ajuntament, que li va facilitar continuar l'activitat industrial aplicant les correccions necessàries per aïllar acústicament les naus i minimitzar l'impacte a l'entorn. El problema és que fruit de l'afectació urbanística (un pla de dues illes), l'empresa s'ha vist involucrada en un procés de reparcel·lació que, si bé li ha de permetre continuar l'activitat industrial en el futur en la ubicació actual, l'obliga a fer unes inversions econòmiques que posen en perill la continuïtat del negoci.

Ono té més d'una seu al Poblenou. La del carrer Pallars és la principal.

El cas és que la majoria d'empreses industrials al 22@ que estan afectades urbanísticament no se n'acaben de sortir i han de traslladar-se o plegar per les dificultats, i sobretot pel cost de l'operació urbanística. Una anomalia del tot evident que, en canvi, per a l'Ajuntament és del tot normal. Si una empresa està afectada per un pla urbanístic que fa un ajuntament, no seria el més normal que els perjudicis econòmics derivats de l'afectació siguin compensats per l'Administració Pública, que és qui l'ha promogut(afectat)? Doncs no. La lògica de l'Ajuntament de Barcelona és fer l'afectació i després abandonar a la seva dissort l'empresa en qüestió.

L'AVPN va proposar fa alguns anys que 22@bcn, s a disposi de sol industrial de protecció oficial per tal de compensar les empreses afectades per un pla urbanístic, de la mateixa manera que es compensa un afectat resident. Doncs no. Per l'Ajuntament un resident té drets, però una empresa no. És a dir, el que han de fer les empreses, segons la política municipal, és fugir de la ciutat, just allò que neguen ara tots els discursos urbanístics de la ciutat compacte, complexa i cohesionada.

Salvador Clarós

**CALÇAT
INFANTIL i JUVENIL**

Avda. Gaudí, 6
08025 Barcelona
Tel. 93 455 24 26

Rbla. Poblenou, 81
08005 Barcelona
Tel. 93 309 00 80

e-mail: cxagri@gmail.com

**J.TENA
XARCUTERIES**

Guàrdia Civil i Mossos d'Esquadra, 32 - Tel. 93 381 93 97 - Sant Andreu
Gran de Sant Andreu, 308 - Tel. 93 911 54 57 - Barcelona
Rambla Pòrtic Nou, 89-91 - Tel. 93 485 11 97 - Barcelona
Móra, 8 - Tel. 93 750 11 57 - Móra

floristeriamargarita

www.florismargarita.cat - Pl. Sant Bernat Calvià, 6-7
T. 93 225 39 15 - 627 51 30 20

**NATURHOUSE
poblenou**

c. Marià Aguiló, 84 b - Telf. 93 300 80 80

ALIMENTACION

lombarte

MARIA AGUILÓ, 95 - POBLENOU - TEL. 93 309 18 33

Per fi un pla de centre històric per al Poblenou

El dia 3 de novembre es va fer públic al BOP núm. 264 l'anunci que s'inicien els estudis per preservar el centre històric del Poblenou. El decret, que suspèn les llicències de construcció, demolició, obres majors i tot tipus d'instruments de planejament en una àrea que comprèn tot el centre històric entorn de la Rambla i Marià Aguiló i fins al carrer de Pere IV, té per objectiu estudiar els possibles instruments i programes d'acció cívica i urbanística per defensar els valors del teixit urbà més antic del Poblenou, davant l'agressió física que imprimeix el mateix PGM i que tendeix a erosionar el llegat històric i social d'una de les barriades més antigues de Sant Martí.

En l'actualitat, els paràmetres i normes urbanístiques que regeixen a la malla central del Poblenou són les del PGM. Aquest pla imposa noves traces, noves volumetries i, en definitiva, un patró urbà diferent del que va ser concebut en el primer nucli del Poblenou durant el segle XIX. La prevalença de la normativa del PGM de 1976 és la raó per la qual algunes intervencions urbanístiques fetes des d'aquella data, com l'enderroc i la construcció de nous edificis al voltant de la plaça Prim, han generat noves alineacions, altures i volums discrepants amb les de l'entorn, amb gran impacte paisatgístic i destrucció dels ambients urbans singulars de la zona.

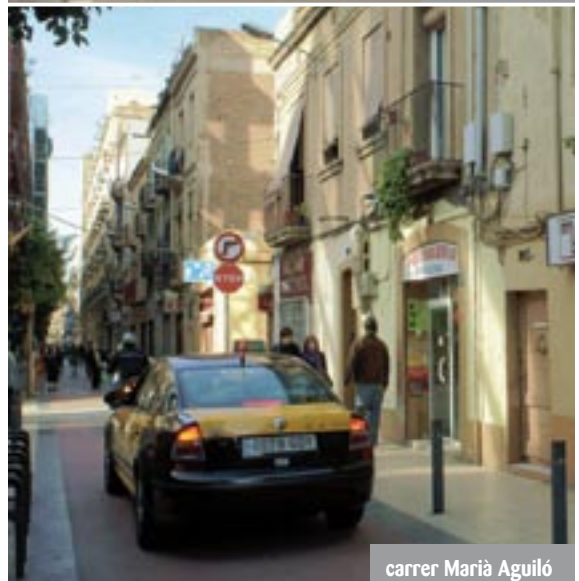
No es tracta de fossilitzar l'estructura física d'aquest centre urbà, sinó de definir els criteris necessaris per a la seva renovació i el seu desenvolupament, determinant els estàndars adequats a la tipologia urbana de gra més petit, més compacte, més baixa, i respectant la seva orientació espacial, que no és la de la malla Cerdà. Per preservar els seus caràcters morfològics, caldrà establir una normativa urbanística pròpia de desenvolupament d'aquest teixit urbà, d'acord amb la llei vigent d'Urbanisme i els criteris que fixen la carta municipal, al marge del que determina actualment el PGM, per tal de poder desafectar alineacions, obertures de carrers, desenvolupaments volumètrics, vialitat, zonificació i altres condicions previstes per planejaments anteriors.

El que es preserva és la formalització urbana diferent, fruit del llegat històric de la ciutat. Això no significa necessàriament mantenir totes les edificacions antigues. Per preservar els edificis existeix un altre instrument urbanístic que és el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. Ara bé, si el que es persegueix és fer recognoscible el Poblenou històric i mantenir-ne els valors urbans, és evident que caldrà facilitar la conservació i el manteniment dels immobles a través de mecanismes de renovació, de rehabilitació i potser també en alguns casos de catalogació.

Redacció

carrer Joncar

carrer Marià Aguiló

casc antic

carrer Fernando Po

Lidia

A la Lidia ens la va recomanar una amiga d'Apropem-nos: Parla amb ella, ens va dir, fa temps que viu al Poblenou i participa en moltes activitats al barri! Va resultar que és una de les alumnes de les classes de català que van recordar en Josep M. Huertas en una entrevista, i ens vam reconèixer!

La República de Bolívia està situada en el centre-oest d'Amèrica del Sud. Limita al nord i a l'est amb el Brasil, al sud amb el Paraguai i l'Argentina, i a l'oest amb Xile i el Perú. Té 10.027.644 habitants, i 1.098.581 Km2 i 9 departaments. La capital és Sucre, però la seu del govern es troba a La Paz. No té mar.

La seva economia és rica en estany, zinc i gas natural (les segones reserves mundials més importants), també cal destacar els sectors agropecuaris, agroindustrials i el turisme. És el tercer productor de fulla de coca del món, que es fa servir ancestralment de manera tradicional, ritual i medicinal, tot i que una part de la producció s'utilitza il·legalment per fabricar cocaïna.

El clima al llarg de l'any és molt variat i presenta alteracions importants i imprevisibles; és de grans contrastos, des del clima tropical a "Los Llanos" fins al polar a les altes serralades dels Andes.

És un país multicultural habitat fa més de 12.000 anys. Els pobles andins s'agrupen a l'entorn de dos grups humans: els aimara i els quítxua. Té una gran riquesa cultural, natural i arqueològica. Cal destacar la cultura Tiwanaku, els regnes aimaras, l'imperi Inca i la cultura Hidràulica de Las Lomas.

La cultura Hidràulica de Las Lomas va ser una cultura precolombina que es va desenvolupar entre els anys 4.000 adc i el segle XIII en el Llano de los Mozos, a l'Amazònia boliviana, on és ara el Departament de Beni.

Aquesta cultura va convertir en turons artificials les deixalles, principalment ceràmiques, i s'hi van instal·lar habitatges amb la finalitat d'evitar les periòdiques inundacions. Aquests turons s'unien entre si per grans terraplens sobre els quals es podia caminar i tenien als costats canals per on navegaven les canoes que transportaven materials. Mitjançant l'enginyeria hidràulica, van controlar gran quantitat de rius evitant així les inundacions a les terres baixes i van fer possible una important producció agrícola i de pesca.

Els primers europeus van arribar-hi el 1535 i es va iniciar la colonització. El país es va declarar independent el 6 d'agost de 1825 i un any després va tenir la primera constitució. Simón Bolívar en va ser l'alliberador.

L'any 1952 el Moviment Nacional Revolucionari va enderrocar la junta militar. El govern va nacionalitzar les mines i el monopoli en l'exportació de l'estany, van tenir lloc les reformes agrària i educativa, i es va instituir el vot universal.

Les polítiques conservadores que van dur a terme els governs militars posteriors van fer aflorar un moviment guerriller a les muntanyes. L'octubre de 1967 l'exèrcit militar va capturar i matar Ernesto Che Guevara.

S'han alternat al llarg dels anys governs de diferents signes. El president actual és Evo Morales, que pertany al Moviment al Socialisme (MAS).

Poblenou.-Hola Lidia, ja coneixes les entrevistes de la revista. Ens agradaria aconseguir una conversa tranquil·la que acostés als veïns del Poblenou coneixements sobre Bolívia, el teu país d'origen, i sobre la teva vida i els motius que t'han portat aquí.

Lidia.- Tinc 42 anys i el meu pare va morir quan en tenia 2. Vaig néixer a Sucre en una família de 5 germans. Els dos grans eren nois i van morir; de les tres noies jo sóc la mitjana. Em vaig casar amb 17 anys i tinc 4 filles de 24, 21, 18 i 16 anys. Fa 10 anys que

estic divorciada.

PN.- Què recordes de la teva infantesa?

L.- Vaig anar a l'escola i posteriorment a la universitat, on vaig començar a estudiar infermeria, estudis que no vaig poder continuar perquè em vaig casar i vaig ser mare molt jove. Des dels 13 anys treballava en una fàbrica de fideus i tots els estudis els vaig fer en classes nocturnes. Més endavant, vaig estudiar perruqueria, i tall i confecció i moda. Aquest és el meu ofici i vaig treballar de modista en una botiga de disseny.

PN.- Com és la vida a Sucre?

L.- Tothom es coneix. Té barris com Barcelona, però són més petits; hi ha botiguetes però cal anar al centre per comprar al mercat. Tothom treballa. Les dones fan feines de netejar, són cuineres, renten la roba (la majoria ho ha de fer a mà)... però els ingressos donen just per alimentar-se. Hi ha molta pobresa.

Els divorcis sovintegen perquè les parelles es casen molt joves, els homes són molt masclistes i els maltractaments són freqüents. Aquest va ser el motiu del meu divorci i va ser d'acord amb les meves filles que vaig prendre la decisió.

PN.- Com vas decidir venir a Barcelona i quan vas arribar?

L.- Fa 5 anys que vaig arribar a Barcelona i 4 que visc al Poblenou. Vaig decidir venir per buscar un futur millor per a les meves filles. El meu somni era estalviar per construir una casa i pensava d'estar-m'hi un any i després tornar. Va ser una decisió molt difícil. Sabia que ho havia de fer, però passaven els dies i no m'hi veia amb cor. Vaig arribar a emmalaltir pensant de deixar les filles.

PN.- Com van ser els teus inicis a Barcelona?

L.- Una amiga em va recollir a l'aeroport. Gairebé no ens coneixíem. Una noia que l'acompanyava em va oferir una substitució de 15 dies fent de minyona tot el dia a casa d'una família francesa que vivia a Mirasol (Sant Cugat). Em vaig espantar molt: no coneixia els costums ni sabia què em demanarien, però no podia dir que no. M'hi vaig quedar gairebé un any. Treballava molt i tenia festa els caps de setmana. Vaig deixar la feina perquè la humitat m'afectava els ossos. Durant aquell temps compartia habitació amb tres noies.

L'altra feina ja va ser al Poblenou. Durant 4 mesos vaig tenir cura d'una senyora gran fins que es va morir i, des de fa 4 anys, em faig càrrec d'una altra senyora del barri. Puc dir que són com la meva

família. Em sento molt valorada i les seves filles em tenen moltes atencions perquè l'àvia està ben atesa.

PN.- Com valors la decisió que vas prendre?

L.- Els principis són durs, però les dones som molt valentes. Amb els meus estalvis, la Mayra i l'Eloisa, les meves filles grans, han fet estudis universitaris i he edificat una casa de cinc plantes per a la meua família. Abans de l'estiu van arribar a Barcelona la Clàudia i la Karla, que viuen amb mi, i han començat a estudiar: una disseny i confecció i l'altra 4t d'ESO. N'estic molt orgullosa.

D'altra banda, ja t'he comentat com n'és de dolorós deixar la família. M'he perdut uns anys importants de la vida de les meves filles, i això no es pot recuperar. El meu desig és que els estudis els siguin útils i puguin treballar d'allò que han triat. Aquesta serà la meua herència.

PN.- Com s'estan adaptant la Clàudia i la Karla?

L.- El canvi és molt fort. Els sobta la falta de respecte als professors que veuen a l'escola i també a la gent gran. Jo els recordo que encara que es dirigeixin al professor pel nom, el respecte s'ha de mantenir. També vull que valorin l'esforç. Aquí els nois tenen les coses molt fàcils i això no és bo. S'han d'adonar que el treball és necessari: jo compagino l'atenció a l'àvia amb feines de cosir per a una modista del barri i elles m'ajuden amb l'àvia que cuidem.

Encara no tenen gaires amics, però procuro tenir-les molt ocupades: van a classe a la tarda perquè s'han de posar al nivell i tenen molt per aprendre. Des que va arribar, la Clàudia es guanya uns diners dormint a casa d'una senyora gran de la qual té cura i això ho compagina amb els estudis.

PN.- I tu, com t'hi trobes al barri?

L.- El Poblenou és molt bonic, és com la meua casa i m'ofereix moltes oportunitats: sóc sòcia del Centre Moral on vaig a fer gimnàstica; participo en el grup de puntaires de Can Felipa, on he conegut persones molt amables i que m'estimen molt; faig català a Apropem-nos, amb l'Anna i en Quim, i som com una família: si no hi pots anar, ho trobes a faltar.

He anat dues vegades a Bolívia però quan fa un mes que hi sóc, ja necessito tornar.

PN.- Lúdia, estem fent l'entrevista en català perquè el parles molt bé, però com vols que la publiquem a la revista.

L.- Vull que surti en català perquè em fa molta il·lusió conèixer una altra llengua. Sucre és una ciutat bilingüe i, a més de l'espanyol, parlo el quítxua, que era la llengua dels meus sogres.

PN.- Ens has dit coses molt agradables del nostre barri i, per acomiadar-nos, voldríem que ens parlessis de la teua ciutat, Sucre.

L.- Sucre és molt petita i molt bonica. Li diuen "la ciutat blanca d'Amèrica". La seva arquitectura és colonial i té molt turisme, esglésies i comerç. És rica en folklore molt acolorit i de gran tradició.

És una ciutat estudiantil i té un clima molt agradable. Hi ha molt moviment de gent jove que s'hi desplaça a estudiar des d'altres indrets perquè els costa més barat.

Montse Milà

COMPRA-VENDA
DISCS, JOGUINES, TEBEOS, PAPER
i OBJECTES ANTICS. BUIDEM PISOS.
PUJADES, 127 - TEL. 93 485 69 90

Dr. José Fco. López Alias
DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO
Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ªª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

¿Busques bon assessorament?
Truca'ns:
93 300 32 93
o vine a veure'ns:
c/Llull 219 (local)
Assessoria fiscal, laboral, jurídica i immobiliària

CONSULTORI MÈDIC
TAULAT
Medicina General
Hematologia Clínica
Homeopatia
Fitoteràpia
Dietoteràpia
Mútues: AXA, Cigna, Mútua General de Catalunya
Passeig del Taulat 216-220 (cant. Provençals)
Telèfon 93 162 33 48
Medicina de confiança molt a prop seu
Visiti el nostre lloc web:
<http://sites.google.com/site/consultorimedictaulat>
Centre autoritzat pel Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya

Que es compleixi el compromís, zona verda al transformador

En el vell transformador que Fecsa té ubicat al Poblenou i que dona als carrers Sant Joan de Malta i Castella, hi estava prevista una zona verda. Així ho qualifica el PGM amb la categoria 6b. A més de la normativa que així ho indica, hi ha el compromís del Districte que, un cop posat en marxa el nou transformador, es desmantellaria el vell per destinar el solar a zona verda. El nou transformador ja fa temps que funciona. En principi, havia d'anar just davant on ara hi ha provisionalment un pàrking, però després de negociacions complexes amb el Districte, s'ha ubicat a prop de la plaça de les Glòries. No volem que es demori aquest compromís que va ser acordat amb l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou i és del tot necessari perquè els ciutadans puguem gaudir de zones verdes de proximitat.

Redacció

Subestació transformadora al carrer Castella

La botiga va ser fundada l'any 1889 al carrer Marià Aguiló

Comiat a Can Masjuan, un comerç centenari al Poblenou

El mes d'octubre va tancar les portes Can Masjuan. La seva inauguració es remunta a l'any 1889 al carrer Marià Aguiló, cantonada passatge Cantí, on ara es pensa obrir un restaurant amb el mateix nom. Un luctuós accident que va tenir el Miquel ha accelerat aquesta situació. Serveixin aquestes línies per reconèixer el treball fet en favor del comerç de proximitat i, a la vegada, per expressar el buit que ens deixa el Miquel a tots els que l'havíem tractat.

Manel Andreu

**Adelgazar
con éxito y a largo plazo
En Forma con BCM**

**CALIDAD, RIGOR Y EFICACIA ALEMANAS
AHORA TAMBIÉN EN BARCELONA**

INFÓRMESE EN: www.programa-bcm.com
Tel. 93 162 33 48

for an
**Idiomes
traducció**

UN MÓN D'IDIOMES

Bon any 2009

cursos per totes les edats i nivells

C / Llull 187, pral. Tel: 934 855 188
urbanites@urban-school.com

Lliurament de la medalla d'or al mèrit cultural a títol pòstum a Josep Maria Huertas

L'Ajuntament de Barcelona va lliurar el passat 30 d'octubre la medalla d'or al mèrit cultural, a títol pòstum a Josep Maria Huertas Claveria. La medalla va ser recollida per Araceli Aiguaviva, la seva vídua, en un emotiu acte al Saló de Cent de l'Ajuntament.

Acte de lliurament de la medalla d'or al Saló de Cent. Foto: Julio Carbo.

Les obres del carrer Granada

Les obres que fa l'Ajuntament al carrer de Granada entre Ramon Turró i Doctor Trueta, corresponents al Pla d'Infraestructures (PEI) del districte 22@, han ocasionat esquerdes i altres desperfectes en alguns habitatges de la zona. La actuació, que és de gran envergadura ja que suposa un moviment de terres important i es realitza amb maquinària de grans dimensions, ha ocasionat molts problemes a alguns veïns de la zona. A sol·licitud d'aquests veïns i de l'empresa municipal 22@ bcn, l'Associació de Veïns ha elaborat un informe tècnic dels danys ocasionats en les vivendes.

Els veïns afectats s'han reunit en diverses ocasions amb responsables municipals i de 22@bcn per denunciar els tremolors que ocasiona l'obra i els desperfectes que ha provocat en els edificis. El regidor del Districte va assegurar que les assegurances de l'obra es farien càrrec de les despeses que es generin amb motiu d'aquesta actuació. Així mateix, el col·lectiu de ciutadans d'aquesta zona va demanar que en el futur l'Ajuntament faciliti més informació als veïns afectats per obres del PEI com, per exemple, el calendari i els horaris previstos de treball; que es controli el soroll i les vibracions ocasionades; que hi hagi un correcte enllumenat dels carrers en obres i neteja suficient; que es pacti les desviacions de recorregut dels transports públics; i que es faci una auditoria d'edificis que permeti assegurar la reparació de tots els desperfectes que es puguin ocasionar.

Redacció

Centre de Barri de la Rambla

El 31 d'octubre es va fer una reunió amb representants de la Coordinadora d'Entitats i l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, i tècnics del Districte, juntament amb l'equip d'arquitectes que ha dissenyat la reforma del Centre de Barri a la Rambla del Poblenou. Com tots sabem, el centre s'havia d'haver inaugurat per la Festa Major del 2007, però unes esquerdes aparegudes a les parets del pati cobert i també l'ensorrament de la planta, van aconsellar no utilitzar-lo fins que no s'avaluessin les causes i les actuacions pertinents. Les conclusions van ser que s'havia de fer una reforma integral del centre. Es va donar com a data de posada en funcionament la Festa Major del 2008. Això no ha estat així, com tots hem pogut comprovar, malgrat les reiterades queixes de les entitats, i en concret de l'AVPN. En la reunió se'ns van facilitar els plànols de la reforma i es van donar les explicacions pertinents. Finalment, sembla que ja està tot enllestit per començar l'obra.

Es farà un micropilotatge que buscarà un subsòl més ferm situat a més profunditat per donar solidesa a l'edifici. També s'aprofitarà per construir l'ascensor per facilitar l'accés a la sala d'actes del primer pis. D'aquesta manera, s'adaptarà el local per a discapacitats i també a les mesures de seguretat que la normativa exigeix. El pressupost aproximat és d'un milió d'euros, i si tot va bé, es preveu començar les obres a primers d'any 2009, amb una durada aproximada també de 12 mesos. Tot això posa en evidència que aquest centre de barri va néixer sense les dotacions necessàries per al seu correcte funcionament, situació que hem denunciat reiteradament al Districte. Esperem que aquesta vegada no hi hagi més retards a l'hora d'utilitzar un centre de barri llargament reivindicat.

Manel Andreu

Art-Miniatures
MINIATURES DE POBLENOU
i MINIATURES PER ENCARREG
Marià Aguiló, 120
tel. 93 221 28 75 08005 Barcelona
www.art-miniatures.com

GELATERIA
¡que qué helados!

EL TIO CHE
FABRICACIÓ PRÒPIA
& ARTESANA
casa fundada
l'any 1912
Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

SERVEI A RESTAURACIÓ
SERVEI A DOMICILI
Amistat, 22
Mercat Unió, 27, 49
Tel. 93 225 43 43
93 225 30 03
Fax 93 225 43 43
www.trinxant.com

Els polítics, nous estilistes

Fins ara coneixia dissenyadors de roba com Josep Font, que té el taller al Poblenou; arquitectes reconeguts com el fill d'en Bohigues, que també té l'estudi al Poblenou; escoles de disseny de prestigi, com l'escola BAU, amb seu al barri. Però, ¡sorpresa! no havia conegut encara polítics experts en estètica i disseny que parlin d'estilisme de la ciutat.

Sembla que l'equip de govern municipal de Sant Martí està convençut que la nova imatge del barri és d'allò més moderna i bonica. Segurament pensen que els pobres veïns que no paren de queixar-se de com està canviant el barri, no tenen ni idea d'estètica. On s'ha vist que aquests veïns del Poblenou no sàpiquen que el que ara es porta és la barreja d'estils.

Estic segura que tots aquest polítics han llegit revistes portades de Nova York, de Londres, i han sentit en algun lloc que cal

modernitzar-se, que barrejar una butaca d'estil Lluís XV amb un sofà de Vinçon queda d'allò més "in".

Ara, jo em pregunto si és gaire seriós que un model de ciutat s'argumenti amb criteris d'estètica i modernitat.

Potser que aquests polítics no subestimin tan lleugerament el veïnat. La gent viatja, llegeix, va al cinema, són professionals qualificats... i demanen discursos argumentats, intel·ligents, amb un contingut ideològic clar.

En definitiva, el que volem aquests veïns, que no estem tant a la moda com els nostres polítics, és un model de ciutat sostenible i pensada per als ciutadans que hi han de viure. Que no pateixin, que la modernitat la posarem nosaltres.

Isabel Vázquez

El disseny i les persones: el Parc Central del Poblenou

Un dels luxes de viure en una ciutat tan gran com Barcelona és tenir un parc al barri. I al Poblenou en tenim un acabat d'estrenar i maquiíssim, just davant de casa.

El Parc Central del Poblenou és un parc de 5,5 hectàrees, dissenyat per l'arquitecte francès Jean Nouvel. Està dividit en 3 zones i és preciós per passejar-hi, amb gespa i una plaça maquiíssima per anar-hi amb els nens quan fa bon temps. A més, hi ha unes taules de ping-pong que sempre estan plenes de gent, i unes pistes de bàsquet on a vegades hi ha gent jugant.

No obstant, és una pena que tenint un parc tan gran moltes mares i pares acabem caminant més per anar a altres places com la del davant de l'ambulatori de Lope de Vega. Per què? Doncs perquè en 5,5 hectàrees de terreny, i en una ciutat amb un temps envejable, no hi ha cap tobogan, ni gronxador, ni balanç, ni tren o casa de fusta, ni animalet amb molles. Res. Les zones infantils es limiten a uns ferros i cordes per escalar, i un arener amb poca sorra. I pensem que en un parc tan gran ja hi podria haver una zona infantil almenys tan bona com en qualsevol altre lloc del barri. Deu ser que aquest parc no està pensat per jugar? Costaria tant afegir uns gronxadors com Déu mana?

Entre unes quantes mares hem decidit recollir firmes per demanar

Parc del Centre del Poblenou

que s'hi posin jocs per a la canalla, us hi podeu afegir a l'adreça web de més avall.

A vegades el disseny sembla que estigui renyit amb el dia a dia i amb el sentit pràctic de les coses. Ens preguntem si Jean Nouvel i els seus col·laboradors solen anar amb els seus fills o néts al parc.

<http://www.firmasonline.com/1Firmas/camp1.asp?C=1926>

Emilia Gómez i Sonia Marmol

el MOS Zumos naturales
Pizzas Tapas
Pizzas Cocktails Tapas Cocktails
Rambla de Poblenou, 41 tel. 93 221 21 41

RESTAURANT TAPAS BAR
L'ALIANÇA DEL POBLE NOU
Especialidades en cocas
Surtido de tapas
Amplia bodega de vinos
Menú diario a 8,40€
Abierto festivos
Salones para Celebraciones
T 93 225 20 88
Rbla. del Poblenou, 42
www.alianzadelpoblenou.com

Call&Play
Lloguer d'instruments de música per a estudiants
Quotes mensuals amb opció de compra
Midi des d'11€
Cello des de 30€
Flauta traversera des de 20€
Saxo alt des de 40€
Piano acústic des de 60€
Piano digital des de 45€
Aving. Icaria, 205 - 207
barris - dreta
08005 Barcelona
Tel. 932 213 7166
estudiants@callandplay.eu
www.callandplay.eu

farmàcia TAULAT 62
OBERT DE 9 A 22 HORES ELS 355 DIES DEL ANY
Taulat, 62 08005 BCN
Tel. 93 225 3640

Els tallers de La Vanguardia desapareixen del Poblenou

Les darreres setmanes es va enderrocar les naus industrials dels tallers de La Vanguardia, al carrer de Ramon Turró, al mateix cor del Poblenou. La maquinària de les demolicions va fer desaparèixer, amb una aparent excessiva facilitat, uns tallers que han passat a formar part de la història del barri. Entre l'expectació del veïnat, les potents estructures de ferro que van donar aixopluc a les rotatives del diari cedien a la piqueta, esborrant així el rastre material d'una de les empreses industrials més importants del Poblenou.

Els tallers on s'imprimia el diari estaven afectats pel Pla Especial del carrer Llacuna del planejament 22@. El pla urbanístic preveu la construcció d'edificis per a activitats industrials, així com un petit equipament que se situarà a la nau més antiga del conjunt, protegida pel catàleg de patrimoni de la ciutat, en el xamfrà de Ramon Turró amb Llacuna.

Els tallers de La Vanguardia eren al Poblenou des de fa unes quantes dècades, quan van marxar del carrer Tallers. L'octubre de 2007, el diari del comte de Godó va muntar unes rotatives noves, més modernes, a la Zona Franca, que substituirien les que des del 1989 imprimien el diari al Poblenou. Recordem que llavors, fa més d'una dècada i mitja, les potents rotatives i una moderna planta empaquetadora va fer aixecar les protestes del veïnat del carrer Llull pel soroll de les renovades instal·lacions. Tanmateix aquella remodelació dels tallers posava punt final a les molèsties que ocasionaven al veïnat de l'entorn els enormes camions de subministrament de paper. Posteriorment, l'any 2004, la redacció del diari va abandonar la seu de Pelai per anar a la torre Barcelona a la Diagonal, mentre que alguns serveis del grup Godó es van traslladar al Poblenou, on es s'han mantingut fins fa aproximadament un any.

Redacció

Ofrena floral de l'Associació de Veïns del Poblenou al president Lluís Companys.

1ª VISITA I PRESSUPOST GRATUIT

cda

CENTRE DENTAL AGUILÓ

Maria Aguiló, 127 - 08005 Barcelona
Tel. 93 221 67 66 - Fax 93 221 66 29

francesc creixell

P E R R U Q U E R S

C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

COVILAS, S.L.

ESPECIALISTAS EN CARAVANING

c. Llull, 173 08005 Barcelona
tel. 93 485 27 27 - fax 93 485 37 16

lunes a viernes 9,30-14 16,30-20
sábado 9,30-14

PARKING GRATUITO EN C.LLULL, 200

És l'hora d'un Pla Integral de Cultura per al Poblenou

No s'ha d'oblidar que el procés en el que transita el Poblenou cap a uns nous paisatges i noves relacions de la gent amb el territori, no acabarà només amb la transformació física sinó que porta implícita una transformació també cultural. De fet, l'element cultural és normalment el veritable motor que empeny els canvis. Però en el cas del Poblenou podria quedar eclipsat davant la torrentada urbanística i immobiliària. Estan apareixent nous espais públics i àrees d'esbarjo, nous equipaments i llocs de trobada i de relació: Apropem-nos és una xarxa d'integració per a persones de procedència diversa; 22@ Network és una associació d'empreses i institucions novingudes amb la finalitat de suport mutu i també d'integració a l'entramat del barri; Els tallers d'artistes són implantacions creatives a la recerca d'espais interessants des del punt de vista de la radicació i de l'entorn urbà. Cap d'aquests moviments o organitzacions existia abans al Poblenou. Son fruit de la transformació. Ja es veu, al Poblenou s'hi mou alguna cosa més que les entitats tradicionals, les organitzacions dels carrers de festa major, els grups de gegants i els històrics clubs esportius.

L'element cultural és un factor definitiu i una dimensió imprescindible del desenvolupament perquè la sola dinàmica de transformació entorn del pla 22@ o de qualsevol altre pla urbanístic no és capaç per ella mateixa de proveir l'equitat, la cohesió i sostenibilitat social

Estudiants

anhelada. D'això se n'ha adonat l'Institut de Cultura de Barcelona que, en el seu Pla Estratègic de Cultura, va preveure ja l'any 2007 el programa de *Les fàbriques per a la creació*, per dotar la ciutat d'infraestructures per a artistes aprofitant els vells contenidors industrials. Una de les descobertes d'aquest ajuntament, és que no es tracta de tancar la cultura en equipaments específics o de tutelar o programar iniciatives culturals sinó que es tracta de deixar que els ciutadans siguin els actors del futur de la ciutat. Son les dinàmiques que sorgeixen de la cohabitació entre els joves, les empreses, els immigrants, els escolars, etc. les que orienten i de-

Artistes

fineixen les formes culturals. L'Ajuntament ha de ser receptiu a les dinàmiques ciutadanes per afavorir-les.

Malauradament la política cultural a Sant Martí ha estat quasi inexistent des d'aquests punt de vista. Les polítiques urbanístiques i immobiliàries han passat com una piconadora per sobre de l'espontaneïtat, l'autoorganització i la iniciativa. Els diners s'han dedicat a finançar les tradicions, les festes majors i les fires al carrer, oblidant que també són cultura les formes d'organització

Turistes

econòmica, política, de creació, de treball i recerca social... Els nous espais d'innovació artística i urbana han estat desplaçats sense alternativa per la poderosa i especulativa indústria de la producció immobiliària. Les grans possibilitats del patrimoni històric i industrial van ser ignorades pels dirigents del Districte. Amb tota evidència no s'ha estat a l'altura.

Parlar de veritat de cultura vol dir abordar les relacions econòmiques i socials que es donen en el territori, per no defugir les tensions entre immigració, escola, llengua, treball, tradició, creació artística, entorn, família... En conseqüència, ara que el desenvolupament urbanístic de la zona ha posat ja les bases per a l'obtenció d'equipaments diversos, és el moment per a la implementació de programes de cultura, que omplin de contingut i assegurin que l'element cultural esdevé matèria de la pròpia transformació i actua de motor del desenvolupament.

El Poblenou ha de continuar sent un espai de laboratori d'experimentació d'iniciatives culturals, i per això cal fer aposta decidida per la potenciació de la zona Can Ricart-Parc Central-Eix Pere IV, perquè esdevingui un pol productiu, cultural i ciutadà. El pol d'activitats ha de posar en relació l'alta densitat d'elements del patrimoni industrial d'aquesta zona: Can Ricart, Oliva Artés, La escocesa i Ca l'alier, amb propostes culturals que relliguin art i creació amb pensament, educació, política i societat.

Cal impulsar des de la iniciativa ciutadana un pla integral de cultura amb agents locals i de ciutat que incorpori institucions com el mateix ICUB, les entitats del barri que s'hi vulguin afegir, començant per l'associació de veïns i l'arxiu històric, els tallers d'artistes com Hangar i La escocesa, la associació d'empreses 22@ Network, institucions de ciutat com el Macba, entitats educatives, i totes aquelles que creguin que fer cultura és traçar ponts de diàleg entre la ciutadania. És una proposta a tenir en consideració.

Salvador Clarós

Treballadores

Congressistes

Altres cultures

Musics

**CLINICA
VETERINARIA**
POBLENOU

TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN

HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

FARMÀCIA LOPERENA GIRO

TEL 93 307 15 17
MARIA AGUILLO / PUJADAS

DERMOPHARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS

**ÒPTICA
traver**
des de 1953

C/ Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

EXPOSICIONES EN

C/ ROGER DE FLOR, 86
08912 BADALONA
TEL. 93 388 11 58

C/ PALLARS, 232
08005 BARCELONA
TEL. 93 300 32 57

AV. MERIDIANA, 184-186
08026 BARCELONA
TEL. 93 340 75 47

MUEBLES DE COCINA • CUARTOS DE BAÑO • PAVIMENTOS • REVESTIMIENTOS

70 HABITATGES PROTEGITS AL CARRER CRISTÒFOL DE MOURA

un projecte
de qualitat
fet realitat.

